

AM SĂ TE ÎMBRAC CU MINE..

Alexandrescu Oana-Adriana

Când pe lacul amintirii îmi plutesc mirifici nuferi
Amețindu-mă cu taina unei altfel de tăceri..
Te privesc..și-mi pare mie sau ai încetat să suferi?!
Îmbătat de nostalgie, când ai învățat să speri?

*

Te vedeam atât de sumbru, un om dur, mimând emoții
Ce-ai fi încălcat principii să ai ultimul cuvânt..
Te luptai cu tine însuși ignorând fiorul morții,
Suferința-ți era calea spre un alt deznodământ...

Te vedeam ca pe un rege alergând după victorii
Nu conta că prețul luptei erau vieți nevinovate..
Tu le decideai menirea prin cuvinte iluzorii
Nu-ți păsa că-n egoismu-ți le-arătai calea spre moarte!...

Doar acerba ta furie ți-era pentru suflet hrană
Până când unda iubirii a decis să te atingă..
Într-un om plin de tandrețe azi te-ai transformat din stană
Și-ai lăsat văpaia urii..fără urmă, să se stingă!..

*

Azi plutesc cu tine-alături pe-amintirea unui lac
Îmbătați de fericire...contemplând mirifici nuferi
Am să-ți spun prin mii de gesturi de ce șoaptele îmi tac
Și-am să te îmbrac cu mine...să te fac să nu mai suferi!

17.10.2017

Focșani.